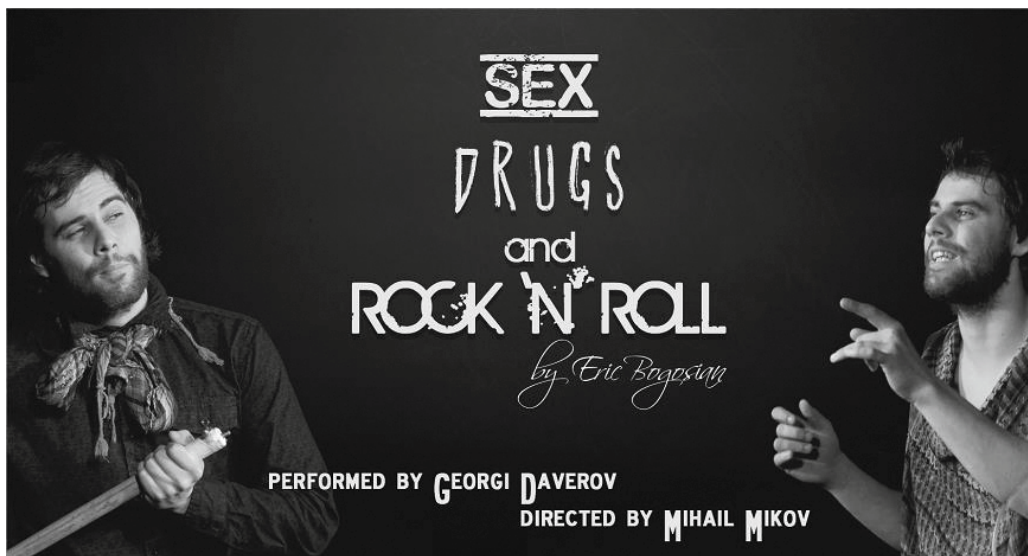

НА 17. 1. 2012 БЪЛГАРИТЕ В ПРАГА ИМАХА ВЪЗМОЖНОСТТА ДА ПРИСЪСТВАТ НА МОНОСПЕКТАКЪЛА „СЕКС, НАРКОТИЦИ И РОКЕНДРОЛ“ В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА АКТЬОРА ГЕОРГИ ДАВЕРОВ. РЕЖИСЬОР Е МИХАИЛ МИКОВ. СЪБИТИЕТО СЕ ПРОВЕДЕ ПО ИНИЦИАТИВА НА БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ИНСТИТУТ В ПРАГА, В ЧИЯТО ЗАЛА СЕ СЪСТОЯ СПЕКТАКЪЛЪТ. НА 20. 1. 2012 СЪЩАТА ПОСТАНОВКА БЕШЕ ПРЕДСТАВЕНА ПРЕД ЧУЖДЕСТРАННА ПУБЛИКА, НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК, В ЗАЛАТА НА MALÉ VINOHRADSKÉ DIVADLO, ПРАГА.

„Секс, наркотици и рокендрол“ в Прага

И двете представления бяха изключително успешни, за което можем да съдим от запълнените със зрители зали. Моноспектакълът е международен проект на млади български творци, които привличат и чуждестранни изпълнители-музиканти и го реализират в различни градове на Европа. Тандемът Даверов-Миков има планове за нови представления от подобен характер. На българската версия, актьорът изпълни постановката изцяло сам, като музикалното оформление беше на запис, докато на английската версия за озвучаването се погрижи талантливият българин Страхил Гайдарски.

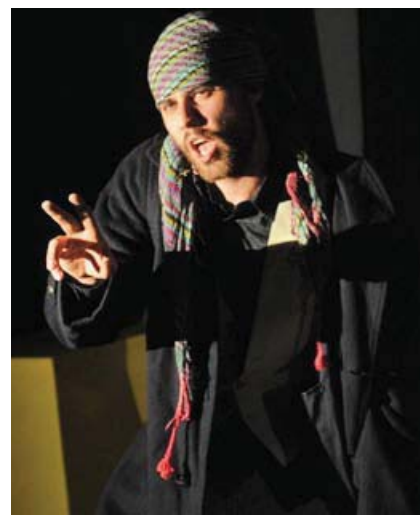
Спектакълът в БКИ се състоеше от 4 фрагмента, които по един или друг начин бяха свързани със заглавието на постановката. Английската версия съдържа 5 фрагмента, като 3 от тях бяха аналогични с българските, а два се различаваха. За някои постановката може би се е сторила цинична, често от публиката се чуваха възгласи като „ужас“ или „отвратително“. Но може ли да

е цинично нещо, което ни показва житейски истини и се опитва да ни накара да пресмислим своите морални ценности? А и все пак това е изкуство.

Повечето от монолозите на актьора бяха комични, някои леко трагични, а на места получаваше и помощ от публиката, задавайки въпроси като учителя по география в клас или молейки за кутия цигари и сандвич, вживявайки се напълно в ролята си на просяк.

В края и на двете представления Георги Даверов, неговата игра и моноспектакълът като цяло бяха високо оценени с бурни аплодисменти.

По повод заглавието на постановката Ерик Богосян казва: „Изразът „секс, наркотици, рокендрол“ бе като татуиран върху живота ми през последните двадесет и пет години. Всъщност, доста време си мислех, че „секс, наркотици и рокендрол“ е самият живот. Всеки, който не се движеше със скорост от сто и петдесет километра в час под звуците на ревящата музика, не беше жив. Ако не слушаше рокендрол, не беше

между живите. В действителност излезе точно обратното. Наркотиците и СПИН отнесоха много хора, много приятели. Днес изразът не звучи толкова купонджийски като преди петнадесет години. От време на време той предизвиква мъртвешки танц.“

Ако на някого му се отдаде възможност да види постановката – препоръчвам му да отиде. Преживяването си заслужава! ■